

БАГМУТ Алла Йосипівна (12. 05. 1929, Харків — 06. 09. 2008, Київ) — мовознавець, перекладачка. Дочка [Й. Багмута](#), мати [О. Микитенко](#). Доктор філологічних наук (1980), професор (1993). Закінчила Київський університет (1952), де й викладала (1955–57). Від 1957 — науковий співробітник Інституту мовознавства АН УРСР; 1963–65 — вчений секретар Відділення мови, літератури та мистецтвознавства АН УРСР; 1965–72 — старший науковий співробітник; 1972–77 — завідувач відділу експериментальної фонетики; 1977–91 — провідний науковий співробітник відділу теорії та історії української мови Інституту мовознавства АН УРСР. Від 1991 — в Інституті української мови НАНУ: завідувач відділу [фонетики](#) та інтонології (до 1996); завідувач відділу теорії і практики мовних комунікацій та соціолінгвістики (1997–99); головний науковий співробітник відділу соціолінгвістики (1999–2001). Від 1997 за сумісництвом — професор кафедри слов'янської філології Київського університету. Фахівець у галузі слов'янського мово-

знавства, богемістики, експериментальної фонетики, інтонології, теорії мовної комунікації, лінгвістичної термінології, історії славістики. Від 1958 — член Української термінологічної комісії з лінгвістики при Українському комітеті славистів, від 1968 — її голова і водночас член Міжнародної термінологічної комісії з лінгвістики при Міжнародному комітеті славистів. Працями з інтонації української літературної та розмовної мов, а також інтонації слов'янських мов заклала основи вивчення надсегментного рівня української мови. Брала участь у підготовці енциклопедії «Українська мова» (К., 2000). Перекладала з чеської та німецької мов, зокрема Б. Немцова «Бабуся» (К., 1962) та «Казки» (К., 2002), Л. Бехштайн «Казки» (К., 2000).

Основні праці

До історії культурно-наукових зв'язків в Чехословаччині. К., 1958; Чешский и словацкий языки в истории русского и украинского языкознания. К., 1959; Українські народні прислів'я та приказки. Дожовтневий період. К., 1963 (співавторка); Вступ до порівняльно-історичного вивчення слов'янських мов. К., 1966 (співавторка); Інтонація мовлення. К., 1968 (співавторка); Інтонаційна будова простого розповідного речення у слов'янських мовах. К., 1970; Інтонаційна організація мовлення. К., 1972 (співавторка); Інтонація як мовний засіб вираження думки. К., 1976 (співавторка); Типологія інтонації мовлення. К., 1977 (співавторка); Інтонація як засіб мовної комунікації. К., 1980 (співавторка); Інтонація спонтанного мовлення. К., 1986 (співавторка); Семантика й інтонація в українському мовленні. К., 1991; Інтонаційна виразність звукового мовлення засобів масової інформації. К., 1994 (співавторка); Українсько-чеський словник. Прага, 1994–96. Т. 1–2 (співавторка); Сприйняття українського мовлення в умовах шумових завад. К., 2000 (співавторка).

[М. Г. Железняк](#)

Бібліографічний опис:

Багмут Алла Йосипівна / М. Г. Железняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38740>. — Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).